

това ѝ тръбува и повече връмъ доклѣ заобыколи около него; нейна-та година е отъ 224 дни. Зорница-та е голѣма смаль не колко-то земя-та, и прѣзъ телескопъ видять ся на неїъ высокы планины, до четьре пѣти по-высокы отъ наши-ты най-высокы планины. Оттова види ся Венера и да свѣти толкова лъсково.

Следъ Венерѣ иде земя-та, на коиъ-то живѣемъ ся заврътя около себе, като на ось, 365 пѣти доклѣ да заобыколи веднажъ около слънце-то; за това има да прикажемъ по-послѣ, а сега нека си връвимъ по рядъ.

Четвръта-та планета отдалечъ ся гляда като една звѣзда съ червеникъвъ свѣтлинѣ; неїъ учени-ти наричатъ *Марсъ*. Тая планета е доста надалечъ отъ слънце-то, за това и заобыкаля около него смаль не за двѣ нашенски години; а по това и лѣто-то ѝ е два-тѣти по-длъго отъ нашенско-то, па и зима-та, и есенъ-та и пролѣтъ-та. И дни-ти на Марса сѫ по-длъги отъ нашенски-ты по половинѣ часъ, защо-то му тръбува повече връмъ за да ся завръти около себе. Марсъ иде 5 пѣти по-малъкъ отъ земиѣ-тѣ, а и топлина-та и свѣтлина-та на него ще да е 5 пѣти по-малко, защо-то той е много надалечъ отъ слънце-то.

Слѣдъ Марса дохожда, не една планета а идѣтъ нѣколко десетини малки планетки, кои-то, както мѣдруватъ учени-ти, сѫ станкли отъ нѣкоиъ си голѣмъ планетѣ, потрошенѣ незнайно какъ. Тако-рѣчи всяка годинѣ звѣздобройцы-ты съглядватъ по нѣкой новѣ окрѫшлекъ отъ тѣхъ потрошенѣ планетѣ, и му надѣватъ нѣкое имя та го бroatъ за планетѣ. До сега има на броены много отъ тия дребни планетки, нѣ всички еще на' дали щѣть сѫ изброены и забѣлѣжены.

Слѣдъ тия ситни дребни планетки иде една го-